

Anonymizované znenie

Preklad

C-870/19 – 1

Vec C-870/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

26. november 2019

Vnútroštátny súd:

Corte suprema di cassazione

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

19. september 2019

Navrhovateľ:

Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Odporca:

MI

CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE
(Najvyšší kasačný súd, Taliansko)

[omissis]

SECONDA SEZIONE CIVILE
(druhý občianskoprávny senát)

[omissis]

vyhlásil toto

PREDBEŽNÉ UZNESENIE

vo veci kasačného opravného prostriedku [omissis], ktorý podal:

PREFETTURA UFFICIO TERRITORIALE del GOVERNO di FIRENZE, in persona del Prefetto pro tempore (Prefektúra – miestny úrad štátnej správy Florencia v zastúpení dočasného prefekta), [omissis]

- navrhovateľ kasačného opravného prostriedku -

proti

MI, [omissis]

[omissis]

- odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku -

proti rozsudku [omissis] TRIBUNALE di FIRENZE (Súd vo Florencii, Taliansko), [omissis];

[omissis] [omissis]

So zreteľom na to, že:

Prefektúra – miestny úrad štátnej správy vo Florencii napadol rozsudok [omissis] Tribunale di Firenze (Súd vo Florencii) prostredníctvom kasačného opravného prostriedku vychádzajúceho z jediného, podrobne vysvetleného dôvodu, ku ktorému podal odporca vyjadrenie, v ktorom namietol návrh zamietnuť.

Na účely lepšieho porozumenia prípadu, ktorý je predmetom prejednávanej veci, je potrebné stručne zhrnúť nasledujúce skutočnosti.

Napadnutým rozsudkom sa vyhovel odvolaniu, ktoré podal pán MI, voči ktorému sa uplatňuje zodpovednosť za 24 prípadov porušenia článku 19 zákona

č. 727/1978, ako vyplýva z početných zápisníc, ktoré sú súčasťou spisu, a to v súvislosti s tým, že nepredložil záznamové listy za viacero dní.

Rozsudkom, ktorý v prejednávanej veci na vnútroštátnom súde napadol orgán verejnej moci, ktorý je navrhovateľom [*omissis*] (*podrobnosti nie sú na účely prejudiciálnej otázky relevantné*) sa zmenil predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie, voči ktorému podal odporca v prejednávanej veci odvolanie a ktorým sa zamietli jeho námietky voči vyššie uvedeným zápisniciam o porušení Codice della Strada (zákon o cestnej premávke), pričom účinok opakovane zisteného porušenia zákona rozsudok napadnutý v prejednávanej veci – v podstate – obmedzil na jedinú uloženú sankciu.

Odporca navrhol zamietnuť kasačný opravný prostriedok podaný v jeho neprospech, pričom k nemu podal vyjadrenie.

[*omissis*] [*omissis*]

[*omissis*] (*odkazy na vnútroštátne konanie*)

Vzhľadom na to, že:

- 1.- Dôvod na podanie kasačného opravného prostriedku sa týka vady spočívajúcej v porušení a nesprávnom uplatnení článku 19 zákona č. 727/1979, ako aj článku 14 ods. 1 a článku 15 ods. 2 a 7 nariadenia EHS 3821/1985 v spojení s článkom 360 prvým odsekom bodom 3 codice di procedura civile (občiansky súdny poriadok).

V prejednávanej veci sa, v skratke, namieta nesprávnosť napadnutého rozsudku, v ktorom – pokiaľ ide o porušenie vyššie uvedených predpisov týkajúcich sa záznamových listov tachografu nainštalovaného do vozidla – príslušný súd dospel k záveru, že nepredloženie uvedených listov bolo možné sankcionovať iba v rozsahu vyžadovanom predmetnou právnou úpravou [„záznamové listy za bežný týždeň a listy použité vodičom v predchádzajúcich 15 dňoch“ (alebo), od 1. januára 2008, za „bežný deň a predchádzajúcich 28 dní“, ako sa stanovuje v článku 15 citovaného nariadenia] uložením jedinej sankcie za jediné porušenie a nie – ako sa stalo v predmetnom prípade – viacerými sankciami týkajúcimi sa jednotlivých kratších období patriacich do celkového časového rámca, ktorý zohľadňuje právna úprava.

Orgán verejnej moci, ktorý je v prejednávanej veci navrhovateľom kasačného opravného prostriedku, výslovne uviedol, že „spor v prejednávanej veci je totožný s tisíckami iných sporov, o ktorých v súčasnosti rozhodujú prvostupňové súdy na území celého Talianska“; navrhovateľ tiež požiadal - po tom, čo upozornil na existenciu výrazne protichodných názorov k predmetnej otázke –, aby vnútroštátny súd vo svojom rozhodnutí poskytol výklad príslušných predpisov.

- 2.- Po náležitom vysvetlení dôvodu na podanie kasačného opravného prostriedku konštatuje vnútroštátny súd nasledujúce skutočnosti.

Pán MI porušil článok 15 ods. 7 nariadenia EHS č. 3821/1985 v znení zmenenom podľa článku 26 nariadenia ES č. 561/2006.

Podľa tohto ustanovenia „... vodič... musí, kedykoľvek o to inšpekčný úradník požiada, predložiť: i) záznamové listy za bežný týždeň a listy použité vodičom v predchádzajúcich 15 dňoch, ii) kartu vodiča, pokiaľ ju má, a, iii) každý ručný záznam a výtlačok vytvorený počas bežného týždňa a predchádzajúcich 15 dní... Od 1. januára 2008 sa však budú doby uvedené v bodoch i) a iii) vzťahovať na bežný deň a predchádzajúcich 28 dní“.

Rozhodnutie vo veci samej však vzhľadom na takýto právny rámec nemožno vydať bez poskytnutia výkladu vyššie citovaných ustanovení.

Ak sa totiž vyššie uvedené ustanovenia vykladajú v tom zmysle, že od vodiča sa vyžaduje jediné konanie spočívajúce v predložení listov týkajúcich sa určitého počtu pracovných dní a zahŕňajúce povinnosť predložiť inšpekčným úradníkom úplné záznamové listy, porušenie daného pravidla môže byť iba jedno, a to práve z dôvodu, že vyžadované konanie je iba jedno.

Následkom uvedeného je, že jedinečnosť konania môže viesť iba k spáchaniu jediného porušenia a k uloženiu jedinej sankcie, bez kumulácie sankcií, a to nezávisle od počtu jednotlivých diskov, ktoré vodič nie je schopný predložiť.

Naproti tomu, ak by sa uvedené ustanovenia vykladali tak, že sa vzťahujú na konanie, ktoré je možné rozdeliť na čiastkové skutky, v takom prípade bude skutočne možné vyhotoviť toľko zápisníc o porušení zákona, koľko je dní (alebo, ako v konkrétnom prípade, ktorý je predmetom prejednávanej veci, časových úsekov skladajúcich sa z niekoľkých dní), v súvislosti s ktorými si vodič nesplnil povinnosť predložiť záznamové listy.

Vnútroštátny súd už mal možnosť zaoberať sa, hoci z iného hľadiska (občianskoprávny rozsudok Najvyššieho kasačného súdu, pracovnoprávneho senátu, č. 17073 z 3. augusta 2007), otázkou konania podnikateľa, ktorý je – na základe článku 14 ods. 2 nariadenia EHS č. 3821/1985 – povinný uchovávať záznamové listy najmenej jeden rok po ich použití.

Rozdielna funkcia, ako aj zmysel a účel uvedeného ustanovenia však nemôžu samy osebe viesť k tomu, že v odlišnom prípade, ktorý je predmetom prejednávanej veci, sa uplatní jednotnosť konania a sankcie, aj keď gramatické znenie citovaného článku 14, so stanovením sankcie za každý jeden chýbajúci list za odjazdené dni by mohlo, *a contrario* a pri neexistencii výslovného ustanovenia v danej súvislosti, viesť k záveru v prospech celkovej jednotnosti porušenia a sankcie, pokiaľ ide o nezákonné konanie podľa citovaného článku 15.

Uvedenému výkladu by mohol navyše odporovať iný výklad svedčiaci skôr v prospech obchádzania alebo rozdrobenia požiadaviek vyplývajúcich z právnej úpravy [*omissis*] (*podrobnosti týkajúce sa vnútroštátneho konania*), čiže výklad, ktorý viac zodpovedá prísnejšiemu kritériu.

Je totiž známe konštatovanie Súdneho dvora Európskej únie uvedené v rozsudku z 9. februára 2012, C-210/10, vyhlásenom v prejudiciálnom konaní [omissis] začatom na návrh maďarského súdu.

Pri skúmaní daného sporu týkajúceho sa primeranosti sankcie práve v oblasti porušenia predpisov o používaní tachografu Súdny dvor uviedol, že „v tejto súvislosti článok 19 ods.1 uvedeného nariadenia ukladá členským štátom povinnosť stanoviť ‚predpisy o sankciách vzťahujúcich sa na porušenie... [, ktoré]... musia byť účinné, primerané, odrádzajúce a nediskriminačné“.

Uvedené by malo samozrejme viesť k ukladaniu – zo strany každého jednotlivého štátu – primeraných sankcií vymeraných vo vzťahu k celkovému časovému obdobiu (dvadsaťosem dní) a nie k jednotlivým denným porušeniam, ktoré je prípadne možné kumulovať, s ďalším dôsledkom – hoci sa uvádza a je významný iba mimochodom –, že odrádzajúci účinok sankcie by sa istotne nemal dosahovať prostredníctvom praxe spočívajúcej v ukladaní viacnásobného počtu sankcií, ktoré nemusia z dôvodu ich nastavenia zodpovedať celkovému zanedbaniu povinnosti.

Keďže v prejednávanej veci ide – podľa názoru vnútroštátneho súdu a v dôsledku vyššie uvedených skutočností – o situáciu objektívnej neistoty, pokiaľ ide o výklad právnych predpisov, je potrebné položiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku týkajúcu sa výkladu v tomto znení:

Možno článok 15 ods. 7 nariadenia č. 3821/85 vykladať v konkrétnom prípade vodiča vozidla ako pravidlo upravujúce jediné komplexné konanie, z ktorého vyplýva jediné porušenie a uloženie jedinej sankcie, alebo ako ustanovenie, ktoré môže na základe uplatnenia kumulatívneho ukladania sankcií viesť k toľkým prípadom porušenia a uloženia sankcií, koľko je v rámci stanoveného časového rámca („bežný deň a predchádzajúcich 28 dní“) dní, vo vzťahu ku ktorým vodič nepredložil záznamové listy tachografu?

Z týchto dôvodov

Vnútroštátny súd

[omissis] (odkaz na právo Únie) nariaďuje zaslať spis na Súdny dvor Európskej únie, aby v prejudiciálnom konaní rozhodol o vyššie uvedenej otázke;

[omissis] (odkazy na prerušenie vnútroštátneho konania)

Rozhodnuté [omissis] 19. septembra 2019.

[omissis]